

Hokus pokus Albert Hokus pokus Albert Åberg 4+

pedagoško gradivo

avtorica Barbara Hanuš

kazalo

uvodna beseda	3
o filmu	3
filmografski podatki.....	3
krajša vsebina.....	4
daljša vsebina.....	4
o avtorici	7
iz prve roke	7
kritike.....	8

pred ogledom filma.....	9
izhodišča za pogovor o filmu	9
o Albertu	9
o drugih osebah.....	10
o naših željah in o tem, kaj smo pripravljene storiti, da jih uresničimo	11
o odgovornosti in o tem, za kaj smo premajhni in za kaj smo dovolj stari	12
o hišnih ljubljencev	13
o čaranju in čarovnikih	13
o tem, kako nastane animirani film.....	14
ustvarjalne dejavnosti	14
umestitev v vzgojno-izobraževalne programe vrtcev in v učni načrt.....	15
od filma h knjigam	16
o psih.....	16
o čarovnikih	18
dodatek: fotografije iz filma	19

Kinodvor dovoljuje in spodbuja nadaljnjo uporabo gradiva v filmsko-vzgojne namene. Veseli bomo vaših odzivov, poročil o uporabi, konkretnih učnih priprav na film, predlogov in pripomb. Gradivo je oblikovano kot pomoč staršem ali strokovnim delavcem v vzgojno-izobraževalnih ustanovah. Za vse druge uporabe nam pošljite pisno prošnjo na kinobalon@kinodvor.org.

Kolofon | **Hokus pokus Albert** • Gradivo za učitelje in starše Kinobalon • Avtorica: Barbara Hanuš • Uredila: Barbara Kelbl • Jezikovni pregled: Mojca Hudolin • Slikovno gradivo: FIVIA - Vojnik /arhiv Kinodvora • Izdal v elektronski obliki: Javni zavod Kinodvor, 2016

uvodna beseda

Hokus pokus Albert je animirani film za najmlajše, ki ga je ustvarila z oskarjem nagrajena norveška režiserka, animatorica in ilustratorica Torill Kove. Z nežno zgodbo o dečku, ki si želi psa, pa mu ves čas dopovedujejo, da je za to še premajhen, se bo priljubil otrokom in jih dodatno očaral še s čarovnijo, glasbo in malimi zapleti, ki pritičejo tej starosti. Barbara Hanuš v gradivu podrobneje predstavlja film in podaja izhodišča za pogovore in dejavnosti po ogledu ter nabor knjig, ki jih lahko povežemo z vsebinami filma.

o filmu

filmografski podatki

izvirni naslov **Hokus pokus Albert Åberg**

slovenski naslov **Hokus pokus Albert**

tehnični podatki Norveška, 2013, DCP, 72 minut, sinhroniziran v slovenščino

režija Torill Kove

scenarij Tora Berg, Hans Åke Gabrielsson, po knjigi Gunille Bergström

animacija Magnhild Winsnes, Stig Saxegaard, Sandra Pilny-Lockertsen, Annette Saugestad Helland, Endre Skandfer

glasba Niklas Fransson, Georg Riedel, Ulf Turesson

montaža Anders Sørensen

glasovi Teja Bitenc, Gašper Jarni, Andrej Murenc, Vesna Pernarčič, Maja Kunšič

producentki Kristin Ulseth, Rebecka Hamberger

distribucija FIVIA - Vojnik

festivali Filmski festival Giffoni 2014. Cinemagic 2014. Cinekid 2014. Mednarodni otroški filmski festival v Chicagu 2014. Mednarodni otroški filmski festival Kinodiseea 2014. Mednarodni otroški in mladinski filmski festival v Ouluju 2014. Otroški filmski festival v Londonu 2014. Mednarodni festival mladega občinstva Ale Kino! v Poznanu 2014. Mednarodni otroški filmski festival v New Yorku 2015. Mednarodni filmski festival za otroke in najstnike CAT 2015.

krajša vsebina

Hokus pokus Albert je animirani film o dečku Albertu, ki si od vsega na svetu najbolj želi, da bi imel psa. Oče mu noče izpolniti želje, saj meni, da je še premajhen, da bi lahko skrbel za domačo žival. Ali bo Albert prihranil dovolj denarja, da si bo psa kupil sam? Morda pa mu lahko pomaga bivši sosed George, ki zna čarati? Albert se sprašuje, kje so meje med resničnostjo in čarovnijo. Film odpira veliko tem za pogovor, med njimi sta v ospredju odraščanje in prevzemanje odgovornosti. Eno izmed sporočil filma je: *"So stvari, pri katerih čaranje ne pomaga in jih moramo opraviti sami."*

daljša vsebina

Albert živi sam z očetom. Veseli se svojega sedmega rojstnega dne, najbolj pa si želi, da bi za darilo dobil psa. V uvodnem prizoru ga vidimo, kako s teleskopom opazuje park in pse, ki se igrajo. Z očetom gresta v trgovino in Albert sprašuje: *»Kako vemo, da je pes res pes?«* Pravi, da so psi zelo različni in da se ne more odločiti, kakšnega bi rad. Oče mu svetuje, naj si izbere kaj drugega, saj je prepričan, da je Albert premajhen, da bi skrbel za psa, sin pa bi mu rad dokazal, da je velik. V trgovini mu oče predlaga, naj ostane v igralnici, medtem ko bo on nakupoval. Albert mu odvrne, da je za to že prevelik; vrečko si napolni z bomboni, oče pa pravi, da veliki fantje ne jedo bombonov za malčke.

Na poti domov srečata bivšega soseda Georgea in njegovo ženo. Albert se nasmehne, ko sliši, da sta opazila, kako je zrasel. George mu pokaže svoje čarovnije, Albert pa je navdušen nad njim tudi zato, ker ima psa. Ime mu je Singo.

Zvečer oče in sin gledata televizijo in v animiranem filmu pes preseneti vlomilca. Oba se smejeta. Albert se spomni na Singa. Pravi, da si želi točno takega kužka. Tudi njegov pes bo znal hoditi po zadnjih tacah. Oče pravi, naj neha kar naprej razpredati o tem, saj je pes ogromna odgovornost, on pa je še premajhen. Albert gre žalosten v svojo sobo in toži: *»Za vse sem premajhen.«*

V sobi se pogovarja z namišljenim prijateljem. Ne zdi se mu pošteno, da je za psa premajhen, dovolj velik pa je za šolo. V šoli pa prav tako posluša, da je premajhen. Starejši otroci Albertu, Viktorju in Mili ne dovolijo, da bi se igrali z njimi. Pravijo, da so še dojenčki.

Albert ima knjigo o psih, in ko zvečer doma z očetom bereta, spet prosi, da bi dobil kužka. Kmalu bo imel rojstni dan in bo celo leto starejši. Ko oče spet pove, da mu psa ne bo kupil,

Albert razmišlja, da bi si ga kupil s svojim denarjem. Očetu je ta zamisel všeč, saj ve, da bo moral Albert dolgo varčevati. Albert je odločen, da bo privarčeval denar hitreje, kot si misli oče.

Pred spanjem se spet pogovarja z namišljenim prijateljem.

Ponoči sanja, da se igra s starejšimi otroki pirate in da zaradi njegovega teleskopa opazijo sovražno ladjo ter jo uničijo. Zjutraj skrivaj vzame teleskop, saj ve, da se bo zato lahko igral s Sonjo in njenima prijateljema. Skupaj se igrajo, a Albertovo pozornost pritegne Singo, ki pride v park. Albert Viktorju in Mili predstavi Georgea, pove jima, da je čarovnik. Mili ga prosi, naj jim kaj začara. George jim res pričara kovance. Igrajo se s Singom in Albert se dogovori, da bo kužka vsak dan peljal na sprehod. Singa in Georgea pospremijo do doma in njegova žena otroke povabi v hišo. Začudeno si ogledujejo prostor. George je bil mornar in stanovanje je polno zanimivih reči. George jih razveseli, ko jim pričara malinovec.

Na poti domov se Viktor, Mili in Albert pogovarjajo, da George čara, a sploh ni podoben čarovniku. Mili ima knjigo o čarovnikih in čarovnicah, v njej je prebrala, da so videti normalno, ker nočejo, da bi kdo vedel za njihove sposobnosti.

Oče je opazil, da je Albert vzel teleskop in sinu pove, da bi moral prositi za dovoljenje. Albert obljubi, da se to ne bo ponovilo. Naslednji dan gre s Singom v park. Tam so Sonja in njena prijatelja. Albert se zlaže, da je Singo njegov. Sonja pravi, da je ščene in da bo ona dobila večjega psa. Otroci hočejo teleskop. Do Alberta so nasilni in Singo se požene za njimi. Ko pripelje Singa nazaj domov, prideta na obisk še Viktor in Mili in George jim priredi čarovniško predstavo. Ker se je sprehajal s Singom, Albert dobi plačilo in zvečer namišljenemu prijatelju veselo pove, da bo kmalu zbral denar za psa.

V soboto zjutraj se kljub dežju odpravi h Georgeu in pelje Singa na sprehod. Singo se vrne ves blaten in Albert ga okopa. George mu da denar, Albert pa si želi, da bi mu dal še več. George pričara bankovce, saj mu žena reče, da mora v trgovino. Ona jih vzame le nekaj, ostale spravi George. Albert ve, kam je dal George denar; ker je izvedel trik, kot da je denar potegnil iz njegove glave, Albert denar vzame. Tudi namišljeni prijatelj, ki se pojavi ob njem, meni, da mu pripada. Zvečer šteje denar. Ko ga vidi oče, mu pove, da denarja ne bi smel vzeti, čeprav je mislil, da je pričaran. Albertu naroči, da ga mora odnesti nazaj. Na poti skozi park ga ustavijo Sonja in njena prijatelja. Hočejo, da jim Albert izroči teleskop. Ko ga pregledajo, teleskopa ne najdejo, najdejo pa denar in mu ga vzamejo. Pravijo, da mu bodo denar vrnili, če jim bo dal teleskop. Pri Georgeu sta že Mili in Viktor, vsi iščejo denar. Albert pravi, naj ga George pričara, on pa jim pove, da je denar nekaj

posebnega in da te lahko zaprejo, če ga delaš sam. Albert vzame Singa, z njim odhiti domov, skrivaj vzame teleskop ter ga odnese Sonji in prijateljema. Čeprav se Sonja upira, saj hoče denar in teleskop, se ustraši Singa. Denar dobi Albert, pri Sonji pa ostane teleskop. Vrne se h Georgeu in položi denar v čarovniški klobuk. Mili bi se rada naučila čarati. Ko vzame klobuk, najdejo denar. Albert hoče priznati, kaj je naredil, a George mu pravi, naj ne skrbi. On ve, kaj se je zgodilo, in ve tudi, da je sam kriv; pojasni, da lahko pričaramo le denar, ki že obstaja.

Albert se zaveda, da bo celo večnost varčeval za psa. V svoji sobi se pogovarja z namišljenim prijateljem. Ta meni, da bi čarovnik morda lahko pričaral psa, saj je na televiziji videl čarovnika, ki je pričaral živega zajca. Albert tako dobi novo upanje in spet gre h Georgeu, ki mu obljubi, da bo to zmož. Pri večerji Albert očetu pove, da noče psa, želi si le pasjo ovratnico in gumijasto kost. V škatli že pripravlja posteljo za psa. Zamišlja si, kakšen bo pes, ki bo spal v njej. Naslednji dan pa doživi razočaranje. V škatli, ki jo je pričaral George, ni živega psa, ampak pes – igračka. Albert joče, George pa mu pojasni, da ni mogoče pričarati pravega psa. Albert je razočaran, ker spozna, da čarobni ljudje na obstajajo, da so vsi čisto običajni. Tako zelo je žalosten, da želi odgnati celo namišljenega prijatelja, ki ga tolaži.

Naslednji dan gre z očetom v trgovino, kjer srečata Georgea in Singa. Medtem ko se Albert v parku igra s Singom, oče in George skleneta dogovor. George očetu pove, da je Albert zelo velik in odgovoren fant. Albert se takrat zave, da mora prevzeti odgovornost za teleskop, ki je pri Sonji in njenih prijateljih. Tudi namišljeni prijatelj ga spodbuja, naj zbere pogum in zahteva teleskop nazaj. Sonji po pravici pove, da je vzel teleskop brez dovoljenja, in ona mu ga vrne. Teleskop izroči očetu.

Alberta zbudi pesem »Vse najboljše za te ...«. Ob njegovi postelji so očka, Mili, Viktor, George in njegova žena. V kuhinji jih čaka torta in Albert upihne svečke. George mu izroči darilo. V škatli je Singo, saj sta se George in njegova žena odločila, da mu ga podarita. Tudi očka se strinja, da ima Albert lahko psa. Albertova največja želja se tako izpolni. »*To je čarovnija!*« vzklikne Albert in se zahvali očetu, Georgeu in njegovi ženi. Mili mu pričara kost za psa, Singo pa ga potegne pod mizo. Tam je skrit njegov namišljeni prijatelj in tudi on mu vošči vse najboljše. Otroci se pod mizo skupaj s Singom sladkajo s torto.

o avtorici

Torill Kove (1958) je z oskarjem nagrajena norveška režiserka, animatorica in ilustratorica. Leta 1982 se je iz Norveške preselila v Kanado, kjer je študirala urbanistiko, kasneje pa je sledila svoji strasti ter se preusmerila v risanje in skiciranje. Animacijo je študirala na kanadski Univerzi Concordia in v tistem času tudi že prejela Kodakovo nagrado za študentske filme **All You Can Eat, Fallen Angel** in **Squash and Stretch**. Leta 2000 je bila prvič nominirana za oskarja s kratkim animiranim filmom **My Grandmother Ironed the King's Shirts**, leta 2006 pa je zlati kipec za najboljši kratki animirani film prejela s filmom **The Danish Poet**, v katerem kot pripovedovalka sodeluje Liv Ullmann. Preskok na velika filmska platna se je zgodil leta 2013, ko je posnela prvi celovečerni animirani film **Hokus pokus Albert** (Hokus pokus Albert Åberg), leto kasneje pa je izšel še kratki animirani film **Me and My Moulton**, s katerim si je letos prislužila že tretjo nominacijo za oskarja.

iz prve roke

»Albert predstavlja resničnega dečka v resničnem svetu. Vendar je hkrati zelo poseben deček, saj gre za svetovno znan lik iz otroške knjige pisateljice Gunille Bergström. To mi je predstavljalo izjemen izziv in navdih. Njene knjige premorejo zelo prefinjeno vedrino in modrost, pa tudi veliko navdušenja in humorja. Zgodba o tem, kako si Albert želi psa, je bila priložnost, da naredim film, ki bo ponudil čustveno in vizualno bogato izkušnjo najmlajšemu občinstvu. Želela sem prikazati kar najširši spekter čustev, tako da se z zgodbo lahko poistovetijo otroci in odrasli.« -Torill Kove, režiserka

kritike

»V času, ko sta film in televizija nasičena z računalniško animiranimi izdelki, je osvežujoče videti vse odtenke in detajle, ki jih ponuja ročno animirani film. Skozi pikčaste obrise na obrazu izraža krasen nabor čustev v enostavni, vendar zato nič kaj platonski zgodbi o prvošolcu Albertu, ki si želi imeti psa. **Hokus pokus Albert** je topla, prijetna kratka zgodba, ki se na pravi način približa temam, pomembnim v zgodnjem otroštvu.«

- Terje Eidsvåg, *Adressa*

»Zgodba prikaže otroške tesnobe in moralna vprašanja z veliko uvidevnostjo in zelo dobro oriše, kako se lahko problemi otroku zdijo strašljivi in nerešljivi. Medtem ko bodo mlajši sočutno sprejemali Albertove težave in začudenje nad svetom, je film odraslim predvsem opomin, kako delujejo otroci: za malčka, ki še nič ne ve o dolgovih ali ljubezenskih težavah, lahko že to, da si izposodi očetov daljnogled brez dovoljenja, predstavlja zelo težko breme.«

- Martin Øsmundset, *Natt&Dag*

»Z veseljem lahko rečemo, da je režiserka skupaj z ekipo vstopila v Albertov svet spoštljivo in očarljivo. K sreči jih ni premamila skušnjava po posnemanju sloga z mobilnih naprav, igrice ali akcijskih posnetkov, da bi se približali današnji mladini. Ravno nasprotno, oblika in vsebina sta zmerno modernizirani, tako da je dobri stari Albertov duh ohranjen in se nič ne zdi prenačljeno. To vključuje tudi stil animacije, ki je sicer zelo podoben tistemu iz TV-serij, vendar režiserka doda svojo noto, enostavno in igrivo.«

- Aleksander Huser, *Side3*

»Zgodba subtilno prikaže prehod iz 'majhnega' v 'veliko' skozi otroški pogled. V otrokovi glavi je še vedno polno domišljije, čarovnija ima še vedno razsežnosti realnega, medtem ko resničnost počasi pronica vanjo. Vsaka izkušnja da otroku novo priložnost, da fantazira o resničnosti. /.../ Kot v tem primeru: ali lahko čarodej res pričara denar iz Albertovega nosu ali gre le za trik?«

- Britt Sørensen, *Bergens Tidende*

pred ogledom filma

Pogovorimo se lahko o domačih živalih:

Kdo si želi domačo žival? Katero? Se starši strinjajo?

Kdo ima domačo žival?

Kdo ima doma psa? Kako skrbi zanj?

Raziščemo lahko tudi, kakšni animirani filmi, »risanke«, so nam všeč.

izhodišča za pogovor o filmu

Kaj je bilo v filmu smešnega?

Kaj je bilo žalostnega?

Ali smo pričakovali tak konec?

Kako bi opisali Alberta?

Pri pogovorih si lahko pomagamo s fotografijami oseb in prizorov iz filma. Otroci lahko fotografije razporejajo v zgodbo, ugibajo posamezne osebe, se igrajo različne vloge, ali pa jih uporabimo le kot izhodišče za pripoved.

o Albertu

Izvedeli smo, da je Albert star skoraj sedem let. Živi z očetom in ima dva dobra prijatelja: Viktorja in Mili. Ali je podoben kateremu izmed nas? Kaj imamo z njim skupnega in v čem je drugačen?

Kakšna je Albertova soba? Kakšen je park, v katerega hodi s Singom?

Kdaj je bil Albert najbolj žalosten in kdaj najbolj vesel?

Zakaj bi bil Albert rad starejši? Bi bili tudi mi radi starejši? Zakaj?

O čem sanja Albert? Je v sanjah dovolj velik za vse, kar si želi? Kaj sanjamo mi?

Albert zjutraj rad spi, a vseeno pravi: "*Če bi imel psa, bi me odneslo iz postelje.*" Česa se običajno veselimo mi, kadar zjutraj z veseljem vstanemo? Kdaj bi se najraje pokrili z odejo in ostali v postelji?

Zakaj je Albert brez dovoljenja vzel teleskop in zakaj je vzel denar? Smo tudi mi že kdaj vzeli kaj, česar ne bi smeli? Kaj pravijo naši starši, če se ne držimo dogovorov?

Teleskop ima v zgodbi posebno vlogo. Albert z njim rad opazuje okolico, oče pa ne dovoli,

da se z njim igra, saj je to zanj dragocen spomin na pradedka. Starejši otroci Albertu dovolijo, da se jim pridruži pri igri, ker jim posodi teleskop. Kateri predmeti imajo posebno mesto v naših družinah? S čim pritegnemo pozornost med prijatelji, katere igrače so tiste, ki si jih vsi želijo?

o drugih osebah

Kakšna sta Albertova prijatelja Viktor in Mili?

Se tudi mi s prijatelji pogovarjamo in igramo podobno kot Albert s svojimi prijatelji?

Kakšen je Albertov oče? Ali ima zato, ker sam vzgaja Alberta, več dela in več skrbi? Kako pokaže, da skrbi za Alberta in da ceni iskrenost?

Kako živita George in njegova žena? Kakšno je njuno stanovanje? Kako sprejmeta otroke?

Kaj je bil George po poklicu? George zna čarati in sestavljati ladje v steklenicah, njegova žena zna igrati kitaro in peti. Vse to otrokom z veseljem pokažeta. Kaj znamo mi, na kaj smo ponosni?

Kakšni so Sonja in njena prijatelja? Kaj se najraje igrajo? Zakaj nočejo, da bi se Albert, Viktor in Mili igrali z njimi? Kaj menite o tem, da so Sonja in njena prijatelja Albertu vzeli denar? Kako bi se jim Albert lahko uprl?

Sonja je rekla: "*Denar ti vrnemo, če nam posodiš teleskop.*" Je tudi vas že kdaj kdo izsiljeval?

Albert zbere pogum in Sonji pove resnico: da teleskop ni njegov, da ga je vzel brez očetovega dovoljenja in da se ne bi smel igrati z njim. Zave se, da je najbolje, če pove tako, kot je. Pove ji tudi, da nima psa. Kaj stori Sonja, ko izve resnico?

Smo od Sonje pričakovali, da bo rekla, "*če si zato v težavah, ti ga vrnem*"?

Poleg realnih oseb spoznamo še Albertovega namišljenega prijatelja. Kdaj je ob Albertu? Ob njem je vedno, ko Albert potrebuje nasvet in ko mu je težko. Namišljeni prijatelj ga sprašuje: "*Zakaj hočeš psa? Mene imaš.*" Albert mu odgovori: "*Le dojenčki imajo namišljene prijatelje.*"

Kaj pomeni, da ima nekdo namišljenega prijatelja? Ali poznate Kljukca iz knjige Astrid Lindgren *Bratec in Kljukec s strehe*? Kljukec je bil Bratčev namišljeni prijatelj, pomagal mu je premagovati osamljenost.

Kako so v filmu prikazana čustva? Kdaj je Albertov oče jezen in kdaj je vesel? Kaj pa čustva Georgea in njegovo razpoloženje? Kaj ste opazili?

Povejte, kaj menite o besedah Albertovega namišljenega prijatelja: "*Vsak se mora kdaj razjokati. Celo odrasli.*"

o naših željah in o tem, kaj smo pripravljeni storiti, da jih uresničimo

Albert si zelo želi, da bi imel psa, a njegov oče je prepričan, da je še premajhen, da bi skrbel zanj. Kaj si mi želimo za rojstni dan? Ali starši izpolnijo naše želje? Kako nam razložijo, če nam jih ne morejo izpolniti?

Albert razmišlja, kaj bi lahko storil, da bi dobil psa. Bi lahko prihranil denar in bi si ga kupil sam? George pravi, da mu bo plačal, če bo Singo peljal na sprehod. Albert dobiva žepnino, tudi nekaj prihrankov ima, pravi, da se bo odpovedal bombonom, čeprav jih ima zelo rad.

Razmišlja, kako bi še lahko zaslužil denar. Lahko bi umival okna ali pa bi čuval Drobižka.

Ali bi sedemletni otrok res lahko umival okna in čuval malčka?

Kdaj mi dobimo denar? Kaj moramo narediti?

Ali tudi mi hranimo denar v hranilniku? Za kaj ga bomo porabili?

Albert reče Georgeu: "*Varčujem za nekaj posebnega.*" Kaj je za nas nekaj posebnega?

Albert ve, da bo moral denar hraniti še zelo dolgo. Ko mu George pokaže, da je denar mogoče pričarati, ga vzame, saj je prepričan, da to ni kraja. Oče ugotovi, kaj se je zgodilo, zato vztraja, da mora denar vrniti: "*Čeprav si mislil, da je denar pričaran, ga ne bi smel vzeti. To je kot kraja.*"

George prizna, da je on sam naredil napako. Albertu razloži, da je denar nekaj posebnega in ga ne smemo delati sami. Lahko gremo v zapor.

Če George ne more pričarati denarja, morda lahko pričara psa. Albert upa, da bo dobil pravega psa, a je razočaran, ko George pričara le igračko.

Nam čarovnije lahko pomagajo pri izpolnjevanju naših želja?

o odgovornosti in o tem, za kaj smo premajhni in za kaj smo dovolj stari

Albert je dobil psa. S čim je očeta prepričal, da je odgovoren in da bo skrbel zanj? Ali je odgovornost povezana le s tem, koliko smo stari? Kako bi lahko mi dokazali, da smo odgovorni?

Pomislimo na Alberta, kako si je želel odrasti. A čeprav so vsi videli, kako je zrasel, je bil razočaran: "*Naj še tako rastem, sem za vse premajhen.*" Na koncu pa je ugotovil: "*V redu je, če si majhen. Slej ko prej vsi zrastemo.*"

Albert se sprašuje, kako dolgo bo trajalo, da bo v očetovih očeh končno dovolj velik. Za kaj smo mi premajhni in za kaj smo dovolj stari?

Smo dovolj stari, da peljemo psa v park? Da gremo sami v trgovino? Da obesimo perilo? Da posesamo stanovanje? Da spečemo palačinke?

Naredimo seznam dejavnosti, ki jih lahko opravimo sami.

Česa pa še ne moremo storiti, a bi radi? Naredimo seznam. Pogovorimo se, kdaj bomo to lahko naredili sami.

Tudi na šolskem igrišču Albertu in njegovim prijateljem starejši učenci pravijo, da so dojenčki. Ne dovolijo jim, da bi se igrali z njimi. Kako je, če se igramo s starejšimi, in kako je, če se igramo z mlajšimi? Albert, Viktor in Mili pojejo:

*"Kar naprej poslušamo,
da smo premajhni še,
odrasli ukazujejo,
to nepravilno je.*

*Starejši otroci z nami se igrati nočejo,
a ko zrastemo, jim jasno bo,
da prav vse zmoremo."*

Imamo tudi mi kdaj občutek, da smo odrinjeni le zato, ker smo mlajši? Kaj se nam zdi nepravilno?

Albert in njegovi prijatelji se sprašujejo, ali bodo vedno odrasli glavni.

O katerih stvareh bodo še dolgo odločali odrasli? O čem pa že lahko odločamo sami?

o hišnih ljubljenceh

Kdo ima doma žival? Kako skrbi zanjo?

Kdo si želi žival, a je ne sme imeti? Zakaj ne?

Kako pokažemo, da bomo odgovorno skrbeli za svojega ljubljenceh?

V filmu vidimo, da je Singo kakal, ko ga je Albert peljal na sprehod. Kaj je storil Albert?

Ali tako ravnajo vsi lastniki psov?

Albert je dobil Singa. Kako je skrbel zanj? Kaj sta doživela skupaj?

Zamislimo si nadaljevanje zgodbe. Kaj je rekla Sonja, ko je videla Alberta s Singo?

Eno izmed dogodivščin Alberta in Singa narišimo v obliki stripa.

o čaranju in čarovnikih

Mili bere knjigo o čarovnikih. Albertu in Viktorju pojasni, da so videti normalni, ker nočejo, da bi kdo vedel, kaj delajo. Je tak tudi George?

Katere čarovnike in čaravnice poznamo iz knjig in filmov? Ali smo bili že kdaj na čarovniški predstavi? Kako so čarovniki običajno oblečeni? Katere čarobne besede izgovarjajo? Ali je George podoben kateremu izmed njih?

Katere pripomočke ima George in katere smo videli pri drugih čarovnikih?

Katere čarobne besede izgovarja George in katere drugi čarovniki, ki jih poznamo iz knjig in filmov? Katere čarobne besede uporabljajo Mili, Albert in Viktor v parku, kjer Mili vadi čaranje?

Ko so Albert, Mili in Viktor peli pesem o čarovnikih, smo videli čarovnika, ki je zaživel v njihovi domišljiji. Kakšen je bil, s čim je letel?

Ali poznamo kak čarobni napoj? Kako bi ga sestavili?

Kje se je George naučil čarati?

Ali lahka pričara vse, kar hoče? Zna pričarati denar in psa?

Zakaj George otrokom v parku pove, da je prava čaravnica v očeh opazovalca?

Albertov oče sinu pojasni, da George ni pravi čarovnik, da obvlada le različne trike, čarati zna le na videz, in tudi to je zabavno. Oče ne verjame v čaranje, Albert pa želi verjeti, da čaravnice lahko pomagajo pri uresničitvi želja.

Ali težave lahko rešujemo tako, da zamahnemo s čarobno palico? Ali je resničnost včasih kot čaravnica? Kdaj?

Kaj bi se zgodilo, če bi v našo skupino, v naš razred stopil čarovnik?

Kaj bi si želeli, da bi nam pričaral?

o tem, kako nastane animirani film

Hokus pokus Albert je animirani film. Kaj to pomeni? Katere animirane filme še poznamo? Kateri so nam najbolj všeč?

Zakaj animiranim filmom rečemo tudi risanke?

Kako je narisana Albertova namišljena prijateljica?

Se spomnimo, kako je v filmu prikazano, kar si Albert zamišlja v domišljiji – npr. kako se je George naučil čarati in kako je izdelal ladje v steklenicah?

Oglejmo si knjižico *Animirani film* (Zbirka Kinobalon). Izvedeli bomo, kakšne vrste animiranih filmov poznamo in kako nastajajo. Knjižica je dostopna tudi v elektronski obliki na spletni strani Kinobalona (www.kinodvor.org/kinobalon/knjizna-zbirka-kinobalon/).

ustvarjalne dejavnosti

Mili se je želela naučiti čarati. Se želimo tudi mi naučiti preprostih trikov? Poglejmo v poučne knjige.

Zamislimo si, da smo postali čarovniki. Kaj bomo pričarali, komu bomo pomagali?

Naredimo si čarovniške klobuke in se predstavimo drug drugemu. Pripravimo lahko tudi čarovniško popoldne s starši. Skupaj ustvarjajmo klobuke in kratko besedilo, s katerim se predstavimo. Izdelamo lahko še čarobne paličice in metle, na katerih bomo leteli.

Napišimo recept za čarobni napoj.

Izdelajmo lutke – čarovnice. Vsak učenec predstavi svojo čarovnico. Je čarovnica dobra ali hudobna? Kaj najraje čara? Katere čarobne besede ji pomagajo pri čaranju?

Kaj se igrajo čarovnice v čarovniškem vrtcu in kaj se učijo v čarovniški šoli? Zamislite si prizor in ga zaigrajte.

umestitev v vzgojno-izobraževalne programe vrtcev in v učni načrt

Psi in čarovniki sta temi, ki otroke zelo privlačita. Zanimajo jih pasme psov in njihova nega, mnogi otroci si želijo psa in radi pripovedujejo, kaj vse bi z njim počeli. Zgodbe o čarovnikih burijo njihovo domišljijo, tudi sami v igri postanejo čarovniki in tako izrazijo mnoge skrite želje. V igralnici ali v razredu pripravimo pasji in čarovniški kotiček. Kotička opremimo z izdelki otrok, razstavimo pa tudi knjige, da jih otroci lahko pregledujejo.

jezik, slovenščina, likovne dejavnosti

Obnovimo zgodbo filma. Nadaljevanje zgodbe narišimo v obliki stripa.

Izdelajmo čarovniške klobuke in sestavimo besedila, s katerimi se čarovniki predstavijo.

Pišimo recepte za čarobne napoje.

glasbena vzgoja, likovna vzgoja

Naučimo se pesmi Janeza Bitenca *Kuža Pazi* in Mire Voglar *Dva psa*. Zaplešimo ob ljudski pesmi *Psiček nima repa več*.

V baletu Petra Iljiča Čajkovskega *Labodje jezero* nastopa zlobni čarovnik Rothbart, ki princesko Odette in njene prijateljice spremeni v labode. Zavrtimo otrokom nekaj značilnih posnetkov. Kakšne občutke zbudi v njih klasična glasba? Kakšen je Rothbart v njihovi domišljiji? Otroci naj ga narišejo.

V film so na več mestih vključene tudi pesmi. Se jih spomnimo? O čem so govorile? V pomoč so nam lahko fotografije teh prizorov.

spoznavanje okolja

Pogovarjajmo se o hišnih ljubljenci in skrbi zanje.

Spoznavamo pasme psov. Izdelamo plakate, ki jih razstavimo v pasjem kotičku.

od filma h knjigam

Albert je lik iz knjig švedske pisateljice Gunille Bergström. Njene knjige so prevedene v devetindvajset jezikov, v slovenskem prevodu pa jih nimamo. V slovenskih knjižnicah njenih knjig v drugih jezikih nimajo na voljo, zato knjižne izdaje otrokom ne moremo pokazati. Pisateljica svoje zgodbe tudi ilustrira, Albert pa je tako popularen lik, da so na osnovi njegove podobe naredili tudi sestavljanke, igrače in računalniške igre. V švedščini se Alfred imenuje Alfons Åberg, angleški prevod imena je Alfie Atkins, nemški pa Willi Wiberg. Prva zgodba o Alfredu je izšla leta 1972.

Animirani film *Hokus pokus Albert* nas vodi h knjigam in filmom o psih in o čarovnikih. V igralnici vrta ali v učilnici pripravimo kotička s knjigami, da otroci lahko opazujejo različne ilustracije in fotografije psov ter upodobitve čarovnic in čarovnikov.

o psih

Poiščimo zgodbe o psih in poučne knjige, v katerih spoznamo različne pasme psov in tudi to, kakšno nego potrebujejo.

Med poučnimi slikanicami lahko izberemo knjige *Naš kuža* (Nuria Roca), *Šapa se predstavi* (Mojca Trampuš), *300 vprašanj o psih* (Heike Schmidt Röger), *Pasme psov od A do Ž* (Horst Hegewald-Kawich), *Moja prva knjiga o psih* (Thea Ross), *Ti in tvoj kužek: kako skrbeti za svojega prvega hišnega ljubljence* (Jean Coppendale) in druge.

Med zgodbicami izberimo slikanice o Pikiju (Eric Hill), zgodbe o Hektorju (Dim Zupan), knjige *Težave in sporočila psička Pafija* (Polonca Kovač), *Pet kužkov išče pravega* (Polonca Kovač), *Arne na potepu* (Marjeta Novak Kajzer), *Kužek Vuf* (Marjan Manček), *Ime mi je Vuf* (Tomo Kočar), *Počasni pes Muf* (Tatjana Kokalj), *Pikec* (Vince Marsden), *Prigode maksi psa Fika* (Rudolf Čechura), *Krheljček bo moj* (Michael Rosen), *Psa pa že ne!*

(Wolfram Hänel), *Franceve pasje zgodbe* (Christine Nöstlinger), *Ljubči* (Babette Cole), *Prav zares lahko paziva na tvojega psa* (Lauren Child), *Tri želje za Runa* (Gianluca Garofalo), *Kimi* (Ayano Imai) in druge.

Za branje v nadaljevanjih lahko izberemo klasično zgodbo Erica Knighta *Lassie se vrača*. Po knjigi je posnet tudi film. Psi so osrednji liki animiranih filmov *Dama in potepuh* ter *Sto in en dalmatinec*, pa tudi filmov *Beli očnjak* in *Hachiko*. Hachiko je na Japonskem simbol zvestobe. Pes je najboljši pomočnik komisarja Rexa v nadaljevanki o njegovih detektivskih podvigih.

V filmu *Gašper in Petra – najboljša prijatelja* je lepo prikazana Petrina želja, da bi imela psa. In res – za peti rojstni dan ga dobi!

Tudi Matic, ki sodeluje pri snemanju filma in se spoprijatelji s psom Jakobom, si zelo želi, da bi Jakoba lahko obdržal. Njegova zgodba je opisana v knjigi *Teci, teci kuža moj* (Vitan Mal) in v filmu *Sreča na vrvici*.

O tem, da žival prinese v hišo veselje, a tudi odgovornost, piše Desa Muck v zbirki knjig o čudežni bolhi Megi. O želji po hišnem ljubljenu govori slikanica *Nabrita Brigita* (Joe Berger).

o čarovnikih

Tako kot so otrokom privlačne knjige o psih, so tudi čarovniki in čaravnice tema, ki vedno zbudi njihovo zanimanje. Veliko je slikanic, ki opisujejo čarovniške trike.

Ali poznamo čaravnika Ujtata iz slikanice *Prodajamo za gumbe* (Vida Brest), čaravnika Bena Guzzija iz knjige *Hokus pokus kolobocius* (Kemal Kurt) ter čaravnice iz slikanic *Janko in Metka* (brata Grimm), *Čira čara muc* (Angelika Diem), *Kje imaš metlo, mala čaravnica?* (Ingrid Uebe) in *Bi se gnetli na tej metli* (Julia Donaldson)? Svet čarovnikov nam približa knjiga *Predstavljam si, da si čarovnik* (Meg Clibbon). Spoznajmo še čarovnički Štumfo in Kuštro (Ida Mlakar), čaravnico Lenčko (Polonca Kovač), čarovničko Gajko (Vinko Möderndorfer), čaravnico Mico (Urša Krempf), čaravnico Lili (Knister), čaravnico Winnie (Thomas Valérie) in Malo čaravnico (Otfried Preussler). Zgodbo *Mala čaravnica* je dramatisiral Andrej Rozman Roza, uprizorili so jo v SNG Drama.

Ste že slišali za knjige in filme o Harryju Potterju in o čarovniku iz Oza? Harry Potter obiskuje čarovniško šolo Bradavičarko. Le kaj se tam učijo?

Bi se tudi mi radi naučili preprostih trikov? Oglejmo si knjige *Čarovniški triki* (Marc Dominic), *Mali čarovnik*, *Vodnik za čarovniške vaje* (Irène Colas), *Velika knjiga čarobnih trikov* (Jon Tremain) in še eno *Veliko knjigo čarobnih trikov* (Joe Fullman).

Dodatna literatura za odrasle: Slovenske pripovedi o čarovnicah, čarovnikih in vračih so zbrane v knjigi *Prek šibja, prek trnja, prek borov, prek dolov*. Spremno besedo sta napisala Monika Kropelj in Roberto Dapit, knjiga je izšla v zbirki *Zakladnica slovenskih pripovedi*.

dodatek: fotografije iz filma

